

Conjunt de dos xalets a l'avinguda Pearson números 54- 58

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer Pearson, números 54 i 58.
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.44534625239
Longitud: 2.075333
UTM Est (X): 422759
UTM Nord (Y): 4588610

Classificació

Número de fitxa 08205 - 465
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-213.
Modificació puntual del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Sant Cugat del Vallès en relació a la protecció de l'arbrat en sòl urbà. 2017. Fitxa B-213.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada

Titular: Número 54 (avinguda de l'Estació número 4):
2789102DF2828H0001LO; Número 58: 2789101DF2828H

Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)

Data de registre de la fitxa: dv., 01/12/2023 - 17:20

Autoria de la darrera revisió: Oficina de Patrimoni Cultural

Data de la darrera revisió: dc., 26/11/2025 - 14:32

Descripció

Conjunt de dos xalets unifamiliars d'estil eclèctic emplaçats al barri de la Floresta.

El xalet del carrer Pearson número 54 a la façana de l'avinguda de l'Estació és de planta baixa i pis, amb façana simètrica. A la planta baixa té dos portals i dues finestres petites, mentre que al primer pis hi ha dos finestrals. El coronament del xalet és format per un ràfec amb caps de biga de fusta. A la façana lateral dreta té una tribuna, amb forma de bow-window, que dona a un pati lateral. La teulada és a dos vessants.

El xalet del carrer Pearson número 58 a la façana de l'avinguda de l'Estació té en planta baixa un mur de contenció de la parcel·la i, al primer pis, cinc finestres amb una faixa pintada i una marquesina del tipus de casa barata. Al primer pis presenta quatre finestrals. El coronament és un ràfec amb caps de biga de fusta i la teulada és a dos vessants. A la façana lateral dreta també presenta una tribuna a l'estil bow-window. El pati amb barana de balustrada actualment està cobert amb una estructura de fusta i planxes prefabricades.

La parcel·la dels dos xalets té la característica que és allargassada entre el carrer Pearson i l'avinguda de l'Estació. Es tracta d'un solar estret en forma de talús.

Història

Aquests dos xalets es podrien haver construït durant les dècades de 1940 i 1950. En un estil, però, que recrea les cases d'estiueig dels anys 1930. La fàbrica i les proporcions dels edificis, el format de les obertures així com l'ús intens de la peça ceràmica corba semblarien indicar aquestes dates.

L'actual barri de La Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Clàudia Arruga - Associació d'Amics de la Floresta)

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

